

Un cop acabada la campanya electoral del 25 de novembre, el Moviment de Defensa de la Terra vol fer arribar unes primeres valoracions:

- CiU ha pagat tant la seva política brutal de retallades en favor dels interessos de la burgesia com l'intent d'apropriar-se messiànicament de la mobilització popular de l'11 de setembre. Abans d'aquesta mobilització, CiU ja no va reeixir que la l'ANC es plegués als seus intents de convertir-la en un suport a la seva política de pacte fiscal i ara ha tornat a fracassar quan ha volgut apropiat-se'n per reforçar electoralment la seva política antipopular. En poc menys de tres mesos, el Poble ha donat al carrer i les urnes dues grans lliçons a CiU.
- En aquest sentit, l'augment espectacular d'ERC s'explica perquè molts catalans i catalanes no s'han deixat entabanar pel messianisme de CiU, un partit que ha traït constantment les aspiracions nacionals del nostre poble. Ara, una CiU afeblida haurà de demostrar si realment aposta per la ruptura o prioritzen com fins ara els interessos de la gran burgesia. El temps de les ambigüitats s'ha acabat.
- El camp unionista es clarifica amb la davallada del PSOE (conegut per alguna gent com a PSC) en favor del lerrouxista Ciudadanos, mentre que el PP manté les seves posicions. La contradicció nacional s'ha aguditzat de tal manera que cada cop hi ha menys espai per a l'espanyolisme disfressat del quimèric federalisme.
- Pel que fa a la CUP, cal valorar molt positivament tota la campanya, en la mesura que al llarg d'aquesta mobilització s'han assolit tots els objectius polítics que proposàvem en [un anterior comunicat](#). S'ha evidenciat que existia un espai independentista i d'esquerres que lliga indistriablement la independència dels Països Catalans amb la defensa insubornable dels interessos de les classes populars. A més, per si algú en tenia cap dubte, ha quedat clar que la CUP és el referent polític de masses de la Unitat Popular.

Les classes populars disposen ara d'un (alta)veu que ha de continuar la defensa dels seus interessos sense abandonar la mobilització i que ha d'empènyer cap a la ruptura amb l'Estat espanyol on sigui possible però sempre amb la perspectiva que l'objectiu és alliberar la nació sencera, denunciant amb fermesa els dilacionistes de dretes (CiU) i d'esquerres (ICV-EUiA).

Països Catalans, 26 de novembre de 2012